

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/312/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814206982
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5814206982.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej, JUDr. Romana Tichého, v právnej veci žalobcu: X. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. D. XXXX/XX, X., zastúpeného JUDr. Ľubomírom Kubošom, advokátom so sídlom Y. XX, X. proti žalovanému: Ing. E. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XXXX/XX, X., zastúpenému JUDr. Miroslavom Bachyncom, advokátom so sídlom E. XXX, v konaní o zaplatenie 1.000,- eur s príslušenstvom, na odvolanie strán sporu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č. k. 2C/93/2014-130 zo dňa 16. marca 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi 1.000,- eur spolu s 5,05 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy, počnúc od 04. 10. 2014 do zaplatenia. Zároveň mu uložil zaplatiť žalobcovi na trovách konania 663,24 eur a zaplatiť štátu trovy konania vo výške 458,16 eur na účet súdu vedený v štátnej pokladnici.

2. Po vykonanom dokazovaní zastal názor, že bolo preukázané poskytnutie pôžičky žalobcom žalovanému vo výške 1.000,- eur. I vypočutí svedkovia zhodne potvrdili vedomosť o tom, že žalobca žalovanému pôžičku poskytol, dokonca svedok E. bol priamym svedkom odovzdania peňazí žalovanému a potvrdil, že túto skutočnosť mu sám žalovaný oznámil. Výpovede svedkov súd považoval za zhodné s obsahom zápisu o finančnej pôžičke zo dňa 22. 02. 2012, pričom i zo záverov znaleckého posudku vyplývalo, že podpis na tomto zápise je s vysokou mierou pravdepodobnosti pravým podpisom žalovaného. Ak potom žalovaný nepreukázal, že by na poskytnutú pôžičku uhradil nejakú čiastku, ustálil, že dlžnú sumu nevrátil, dostal sa do omeškania, a preto vyhovel žalobe žalobcu i ohľadne uplatneného úroku z omeškania. O trovách konania rozhodol s poukazom na úspech žalobcu v spore, účelnosť ním vynaložených trov konania.

3. Proti rozsudku prvoinštančného súdu, v zákonnej lehote, doručili odvolanie tak žalobca, ako i žalovaný.

4. Žalovaný v dôvodoch odvolania uviedol, že skutočne žalobca mu v minulosti požičal viackrát finančné prostriedky, nebolo to však na základe písomného dokladu. Poprel, že by so žalobcom podpisoval nejakú zmluvu o pôžičke. Pokiaľ i žalobca predložil súdu kópiu listiny údajne podpísanú žalovaným, poprel, že by sa jednalo o jeho podpis. Napokon i znalkyňa uviedla, že je možné uvažovať o tom, že doklad o pôžičke zo dňa 22. 02. 2012 je kompiláciou dvoch samostatných polovic papiera. Uviedla, že predmetom znaleckého skúmania je kópia parafovitého podpisu, a i keď kópie podpisov nepatria z pohľadu písomznaleckej teórie a praxe medzi nespracovateľné, ide o ťažko spracovateľné javy za predpokladu, že kópia podpisu sa zhoduje s originálom. Napokon uvedené vyplýva aj zo záveru znaleckého posudku, ktorý podľa znalkyne platí len za predpokladu, že sa kópia listiny zhoduje s originálom, pričom originál

listiny s overovaným podpisom nebol súdu a ani znalkyni predložený. Znalkyňa v časti popisujúcej falšovanie podpisu inou osobou poukazuje na to, že môže ísť o falšovanie pomocou priesvitku, napodobenie podpisu alebo vymyslený podpis, napriek tomu sa nezaoberala možnosťou vyhotovenia podpisu, ktorý bol predmetom znaleckého dokazovania cez listinu napodobňujúcu ho pisateľom priamo po pôvodnom podpise, napr. preložením listiny cez podpísanú listinu, napodobenie podpisu, ktoré môže mať totožné znaky prvej orientácie, ako aj uhlové a slučkové prvky a rozdiel by sa mohol zistiť len v tzv. písacom tlaku. Uvedeným sa znalkyňa nezaoberala, ani nemohla, nakoľko neexistuje originál listiny, z ktorej mala byť vyhotovená kópia založená do súdneho spisu. Závery znalkyne o vysokej miere pravdepodobnosti podpisu žalovaného na listine zamestnanca sú spochybnené, nezodpovedajú skutočnosti a nemôžu byť pre súd záväzné. Ani jeden zo svedkov nepotvrdil, že by bol podpísal žalobcovi nejakú listinu. Svedok E. vypovedal o tom, že niekedy prevzal od žalobcu peniaze, nevie však akú sumu a že mu odmietol podpísať nejaký papier. Svedok E. vypovedal, že u žalobcu videl sms správu, obsahom ktorej bolo požičanie a vrátenie peňazí. Podľa neho k požičaniu peňazí mohlo dôjsť v rokoch 2012 alebo 2013. Svedkyňa H. uviedla, že vie o tom, že žalovanému boli pôžičky peňazí poskytnuté viackrát. Nebola priamym svedkom ich požičiavania. Ak súd rozhodol nie na základe dôkazov, ale „vysokej miery pravdepodobnosti“ o tom, že na kópii predloženej listiny je podpis žalovaného, tak nerozhodol správne, ale v rozpore s objektívne zisteným a preukázaným stavom, v rozpore so zásadou materiálnej pravdy. Žiadal, aby odvolací súd buď rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo zmenil napadnutý rozsudok a žalobu v celom rozsahu zamietol.

5. Žalobca v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie nesúhlasil s rozhodnutím prvoinštančného súdu vo výroku o trovách prvostupňového konania, keď žalobcovi priznal trovy právneho zastúpenia pozostávajúce z odmeny právneho zástupcu a k tomu prislúchajúci režijný paušál, náhradu cestovných výdavkov a stratu času za úkony právnej služby vykonané 18. 09. 2014, 05. 11. 2014, 15. 01. 2015, 22. 04. 2015, 24. 06. 2015, 08. 03. 2016 a 16. 03. 2016, nepriznal mu však odmenu právneho zástupcu a k tomu prislúchajúci režijný paušál a náhrady za úkony nahliadnutia do spisu vykonané 17. 04. 2015, 22. 06. 2015, 10. 07. 2015, 14. 08. 2015, 16. 09. 2015, 23. 09. 2015, 09. 10. 2015, 29. 01. 2016, 08. 03. 2016. V tejto súvislosti poukazoval na znenie § 13a ods. 5 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v platnom znení s tým, že pokiaľ i úkon právnej služby - nahliadnutie do spisu alebo oboznámenie sa so spisom - nie je vo vyhláške o odmenách advokátov uvedený, je oprávnený uplatniť si v zmysle tohto zákonného ustanovenia odmenu právneho zástupcu za nahliadnutie do spisu vo výške 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny a k tomu prislúchajúci režijný paušál, náhradu cestovných výdavkov a stratu času. Taktiež nesúhlasil s postupom prvoinštančného súdu, pokiaľ nepriznal právnomu zástupcovi žalobcu odmenu za úkon právnej služby označený ako písomné podanie protistrany týkajúce sa veci samej zo dňa 18. 09. 2014 a za úkon ďalšej porady s klientom, ktorý bol vykonaný 03. 11. 2014, 12. 01. 2015, 20. 04. 2015, 23. 06. 2015, 07. 03. 2016 a 15. 03. 2016. Žiadal preto rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania zmeniť a priznať mu ním uplatňované trovy konania a právneho zastúpenia v celej uplatnenej výške.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 C. s. p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie a postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p. v spojení s § 391 ods. 1 C. s. p. rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd z výsledkov vykonaného dokazovania nedospel k správnym skutkovým zisteniam a následne vec ani správne právne neposúdil. Navyac, jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné, keď sám na jednej strane tvrdí, že zmluva o pôžičke je reálna zmluva, jej podstatnou náležitosťou okrem určenia predmetu pôžičky a povinnosti dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu je aj skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi a na druhej strane neoznačil jediný dôkaz, z ktorého považoval za preukázané tvrdenie žalobcu v podanej žalobe a v priebehu celého konania o tom, že 22. 02. 2012 prenechal žalovanému peniaze v sume 1.000,- eur, ktoré sa žalovaný zaviazal žalobcovi vrátiť v mesačných splátkach po 100,- eur. Pokiaľ i poukazoval na výpovede svedkov E., H. a E., ani jeden z nich i napriek tomu, že potvrdili, že v minulosti žalobca viackrát požičal žalovanému finančné prostriedky, dokonca niektorí z nich tiež požičali finančné prostriedky žalovanému, nepotvrdil odovzdanie peňazí žalobcom a ich prevzatie žalovaným v predmetný deň. Pokiaľ prvoinštančný súd vychádzal zo zápisu o finančnej pôžičke z 22. 02. 2012, súdna znalkyňa síce v znaleckom posudku uviedla, že podpis žalovaného na listine o pôžičke zo dňa 22. 02. 2012 je s vysokou mierou pravdepodobnosti pravým podpisom žalovaného, na druhej strane však dodala, že

tento záver znaleckého posudku platí len za predpokladu, že sa kópia listiny zhoduje s originálom a originál predmetnej listiny súdu predložený nebol.

8. Svedkyňa H. do výpovede uviedla, že predmetný zápis o pôžičke z 22. 02. 2012 jej bol predložený k nahliadnutiu vedúcim, t.j. žalobcom dva mesiace po tom, ako žalovaný ukončil pracovný pomer u žalobcu. Žalobca jej povedal, že požičal žalovanému 1.000,- eur, avšak nevidela, že by sa bol podpisoval nejaký papier, taktiež nevidela, že by sa boli vyplácali nejaké peniaze, ani aká suma mala byť poskytnutá ako pôžička. Svedok E. na pojednávaní uviedol, že bol priamym svedkom toho, že žalobca odovzdával žalovanému peniaze, nevidel však akú sumu, videl len ako mu odovzdáva peniaze. Taktiež mu dával na podpis nejaký papier, ktorý žalovaný odmietol podpísať, neuviedol však ani čas, kedy malo k odovzdávaniu peňazí dôjsť a ani sumu, ktorá bola predmetom uvedenej pôžičky. Svedok E. uviedol, že o existencii predmetnej pôžičky sa dozvedel zo sms správy, ktorú mu ukázal žalobca, pri odovzdávaní peňazí nebol, keď malo dôjsť k pôžičke, žalovaný u žalobcu už nepracoval, pracoval niekde inde.

9. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia a z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky. Ide o účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Ak teda žalobca v konaní tvrdil, že požičal žalovanému určitú finančnú čiastku, bolo jeho povinnosťou označiť a predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti.

10. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobca tieto skutočnosti hodnoverne nepreukázal, a to ani zápisom o finančnej pôžičke z 22. 02. 2012, nakoľko vysokú mieru pravdepodobnosti pravosti podpisu žalovaného by súdna znalkyňa mohla potvrdiť iba za predpokladu, že by sa predložená kópia listiny zhodovala s originálom a jej originál žalobca súdu nepredložil.

11. V nadväznosti na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd z vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne i vec nesprávne právne posúdil. Pokiaľ žalobca doručil odvolanie proti rozsudku prvoinštančného súdu čo do výroku o trovách prvostupňového konania, vzhľadom na to, že odvolací súd zrušil rozsudok prvoinštančného súdu tak vo veci samej, ako i vo výroku o trovách prvostupňového konania, nepovažoval za potrebné osobitne preskúmať správnosť rozsudku prvoinštančného súdu i vo výroku o trovách prvostupňového konania, nakoľko o týchto rozhodne prvoinštančný súd opätovne v konečnom rozhodnutí o veci samej.

12. Toto rozhodnutie senátu Krajského súdu v Žiline bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 C. s. p.)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)